

MÄRTS

Jaak Jõerüüt. „Kõik luuletused“. lk 206	3
Aare Pilv. „Nägemist“. lk 38	4
Jaak Jõerüüt. „Kõik luuletused“. lk 210	5
Jaak Jõerüüt. „Kõik luuletused“. lk 238	6

Kelle elu?

puhastustuli
millest ma suurt ei tea
põleb horisondi taga

külm ja kuum
vahetavad korteris kohta
omapead

mõtlen

kelle sammudega
ma pole veel käinud?

kelle elu see on
mida ma pole veel mõistnud?

Nii:

Kevade asi käib nii, et valgus pannakse sulle peale. Astud uksest välja ja ilm on kuidagi täis, tihe. Õhuosakestes pole enam seda tühjust, mis talve ajal; mida õhk täis on, ei tea, nimetagem seda valguseks. Või hoopis nii, et valgus on järsku õhku tihedalt täis. Igatahes too õhkvalgus piirab sind igast küljest nagu türklased Viini.

Lähed

uksest välja ja seal tuleb sulle vastu nelja-aastane tüdruk, kes lehvitab sulle oma roosa kindaga ja hüüab rõõmsalt: „Onu, sul on habe!“ Nii lihtsalt see asi käibki.

Lihtne ja kerge luuletus

Kui kergus mu hinge laskub, siis kust see tuleb?

Jah, laskub, mitte ei tõuse.

Kergus ei tule vasakult ega paremalt.

Võib-olla on ta paigal ja mina liigun?

Kui ma laskun, ta tõuseb, kui ma tõusen, ta laskub.

Nii näib.

Aga kui nad kohtuvad: mina ja kergus,

kus olen siis ikkagi mina?

Kõikjal ja kõige kõrval? Ülal ja all ja

keskel ja lähenen ning kaugenen kõigist suundadest

ühekorraga, nagu oleksin ise see Sfäär

ja õhk selles ja keegi, kes ilma

selle õhuta enam ei saa.

MIS MULLE MEELDIB:

tuba õhutada,

vann

(varem vihkasin, et vesi seisab)

asjad mis meeldivad, kordan

kaugus

valgus

soe vann

tuba õhutada